

VAN ZOYS TOT SOEST

Tijdschrift van de HISTORISCHE VERENIGING „SOEST „

J. d. B. del.

Het DORP ZOEST.

H. S. f.

1ste jaargang, nr 1, zomer 1980

HISTORISCHE VERENIGING "SOEST"

Opgericht 8 Mei 1980.

Bestuur:

Voorzitter : G van den Beemt, Westerstraat 64 Amersfoort
Secr.-Penningm.: P.J. van den Breemer, Vosseveldlaan 21 Soest
Redactie : F.S.I. Knaapen, Nassauplantsoen 10 Soest
Overige leden, vertegenwoordigers werkgroepen:
Mr. E.A. Bánki, Hildebrandlaan 29 Soest
A.J. van den Dijssel, Lange Brinkw. 11 Soest
W. Schimmel, Steenhoffstr. 73 Soest
G. Staalenhoef, Aalsmeerweg 32 III Amsterdam

De contributie is voor 1980 vastgesteld op vijftwintig gulden.
Betaling op de rekening van de Historische Vereniging "SOEST"
bij de Rabobank te Soest no. 3599-02235.
Gironummer van de Rabobank is 212775.

Ten Geleide

Gaarne geef ik een woord ten geleide mee bij de verschijning van de eerste uitgave van het tijdschrift van de Historische Vereniging "Soest" waarover ik mij zeer verheug.

Het is een gelukkig initiatief van een aantal ingezetenen om zich bezig te gaan houden met de historie van Soest. Het onderzoeken en verzamelen is een genoegen voor velen. Het stimuleert de interesse in het wel en wee van onze gemeente toen en nu.

Verder is het voor de gemeenschap van Soest van grote waarde dat dit stuk cultuur goed bewaard blijft. Op dit gebied ligt dan ook nog ontzettend groot terrein braak.

Moge deze en verdere uitgaven van de Historische Vereniging "Soest" een ruime aandacht krijgen en behouden.

De burgemeester van Soest,

P.Scholten.

Van de Voorzitter

Het bestuur van de Historische Vereniging Soest is verheugd dat thans de eerste aflevering van ons verenigingstijdschrift is verschenen. Met dit tijdschrift, dat gewijd is aan de geschiedenis van Soest, hopen wij, belangstelling op te wekken voor het leven van onze voorouders, als scheppende en denkende wezens en ons wijzer maakt over onze afkomst en levensloop.

De gedachten die tot het verwezenlijken van de oprichting van de Historische vereniging en het uitgeven van dit verenigingsblad hebben geleid, waren er al geruime tijd.

Ruim een jaar geleden werd geconstateerd dat er verschillende groepjes en individuen in Soest op historisch gebied aan het werk waren en soms zelfs met gelijksoortige onderwerpen. Vertegenwoordigers van deze groepjes hebben het voorgaande jaar vele malen met elkaar om de tafel gezeten om te overwegen om tot coördinatie van activiteiten te komen.

De besprekingen hebben in maart 1980 geleid tot een concreet plan om op 27 maart d.a.v. een informatieavond te verzorgen voor een ieder die interesse heeft voor de historie van Soest. De reacties van de ca. 50 belangstellenden waren zeer positief en op 29 april j.l. werd door ca. 25 toekomstige leden besloten tot officiële oprichting van de Historische Vereniging Soest. Op 8 mei j.l. passeerde de verenigingsakte met statuten de notaris en vanaf dat moment is de Historische Vereniging Soest een feit.

Het bestuur hoopt, dat alles wat op historisch gebied van Soest van belang is, bestudeerd zal worden en dat dit in het kulturele- en geestesleven van Soest een neerslag mag vinden.

In de vereniging zal een ieder -afhankelijk van de interesse- in een of meer werkgroepen een plaatsje weten te vinden.

In eerste instantie zijn er vier werkgroepen in de vereniging opgenomen, t.w.;

1. Archeologie; het oudheidkundig bodemonderzoek in theoretische- en praktische zin.
2. Genealogie; inventariseren van o.a. biografische gegevens over bewoners van Soest. Voorts het verzamelen en inventariseren van foto's van personen en groepen, van bidprentjes, familieberichten en alle genealogische bijzonderheden.
3. Historie; w.o. kerkgeschiedenis, onderwijs, bestuursgeschiedenis, naamkunde, dialectologie, inventarisatie van mondelinge overleveringen, inventarisatie van kaartmateriaal t.a.v. het oude Soest (Eemland).
4. Karakteristiek Soest; inventariseren en behouden van historisch belangrijke gebouwen, historisch boerderijen onderzoek, inventarisatie van geveltoptekens en gevelstenen, monumentenzorg, etc.

Of de vereniging en ons verenigingsblad voor Soest zal kunnen worden wat het bestuur er zich van voorstelt, zal afhangen van de daadwerkelijke belangstelling van diegenen, die in staat zijn bijdragen in de werkgroepen en of het verenigingstijdschrift te leveren.

Wij hopen en vertrouwen, dat het aan deze medewerking niet zal ontbreken en wensen u allen veel succes, vriendschap en gezelligheid.

Het bestuur,
G. van den Beemt (voorzitter).

De geschiedenis van Soest

Wanneer wij over de geschiedenis van Soest gaan schrijven, dan willen wij bij het begin beginnen. De geboorteacte van Soest is een oorkonde d.d. 3 Feb. 1028, van Keizer Koenraad II. Een afschrift van deze acte bevindt zich in het Rijksarchief te Utrecht. Keizer Koenraad bevestigt in deze oorkonde het Klooster van het H. Kruis en de H. Maagd bij Amersfoort (De Hohorst of Heiligenberg) in het bezit van diverse goederen die reeds eerder door de Utrechtse bisschoppen Ansfridus en Adelbold waren geschonken. De Keizer was de wereldlijke heer in deze streken en de Utrechtse bisschop was zijn leenheer.

*Confirmatio Dotationis Conuulsi. Et. Vanc. facti cum
Ann. m. c. lxxviii. aut. sp. & i. fr. h. o. c. h. o. v. i. i. i.*

In Nomine Sancte et Individue Trinitatis Conradus
 Divina favente clementia Romanorum Imperator Augustus
 pro patris prosperitate, et ad alteram spem sibi profectum parat
 quingine. et tunc de hoc ad fundavit loco de la pucele dicit ab
 edunt grande locupletat. Cui copia tunc maxime regibus
 et Imperatoribus preste fuisse. Et quo christianis religione tolla
 subditur pium et rationabile nobis dicit ml ab hys dman
 gnisbus redimant interest, nos sibi et tunc regum promissione
 unde de morumque fidei) dicitur sitat tan partibus qd postea
 Notum esse voluit Qualiter dilectus in Christodius exarcho
 epus tunc abbat suo de unherio de renois sancte cruce, et sancte

Fragment van de oorkonde waarin Zoys voor het eerst wordt genoemd.

De aanhef van de oorkonde zoals deze ons is overgeleverd luidt in vertaling:

" In de naam van de heilige en onverdeelde Drie-eenheid, Conrad, door de gunst van de goddelijke welwillendheid, doorlucht Keizer van de Romeinen. Al wie kerken voor God van de grond af opbouwt of kerken die door onverlaten verwoest zijn begunstigt door ze te herstellen, verwerft zich vermeerdering van zijn aardse welvaart en van zijn verwachting voor de eeuwigheid.

Daar vooral koningen en keizers de gelegenheid daartoe gehad hebben, waardoor zij het christelijk geloof krachtdadig hebben kunnen steunen, lijkt het ons een vrome gedachte en een redelijk inzicht om in niets af te wijken van hun daden, waardoor zij, volgens ons geloof zich de eeuwige rust hebben verdiend.

Daarom hebbe wij gewild dat het bekend zou worden aan alle gelovigen van God en van ons, zowel van die nu leven als degenen die later zullen komen, hoe onze geliefde Bernold, bisschop van Utrecht met zijn abt Werinherius van het klooster van het heilig Kruis en van de H. Moeder Gods Maria en de heilige Apostelen Petrus en Paulus onze doorluchte hoogwaardigheid hebben benaderd en nederig gesmeekt hebben, dat wij de goederen welke in dit klooster dienden voor het gebruik van de daarin wonende monniken en door de vroegere bisschoppen Ansfridus en Adalbold zijn gegeven, uit kracht van ons keizerlijk gebod zouden vastleggen voor hun gebruik.

Zoals redelijk is, welwillend gehoor gevend aan dit verzoek door de tussenkost en het verzoek van onze gemalin, de doorluchte Keizerin Gisela en Henrick, onze enige zoon, de hertog van Pavia, bevestigen wij, ten stelligste door dit keizerlijk bevel dat geen enkele bisschop van die zetel ooit enige macht zal hebben om de hieronder genoemde goederen op enigerlei wijze te vervreemden of daarmede zijn ridders te belenen."

Daarna vervolgt de oorkonde met de opsomming van wat de twee bisschoppen aan het klooster hebben geschonken. Een lange lijst van goederen, waarbij ondermeer wordt vermeld: "tussen de dorpen Heze en Zoys (Hees en Soest) veertien hoeven met al de bewoners." en verder: " Wij hopen later op deze lijst van bezittingen terug te komen."

De oorkonde eindigt dan als volgt:

" Deze goederen welke ooit gegeven zijn of later mochten gegeven worden, bevestigen wij opnieuw als bezit van voornoemde klooster. En opdat het gezag van deze bevestiging blijvend en onvernietigd zal blijven, hebben wij bevel gegeven dit charter, wat daarna is geschreven en onderaan eigenhandig is ondertekend, door indrukken van ons eigen waszegel onderaan het stuk te stempelen. Het zegel van heer Chonrad, onoverwonnen doorluchtig keizer van de Romeinen. Odalricus kanselier heeft namens de aartskapelaan Aribon het stuk nagelezen. Gegeven 3 februari in het jaar onzes Heren duizend acht en twintig in het vierde jaar van de regering van heer Koenraad de tweede, in het eerste jaar van zijn keizerschap. Gedaan te Utrecht. Heil. Amen."

G.Staalenhoef

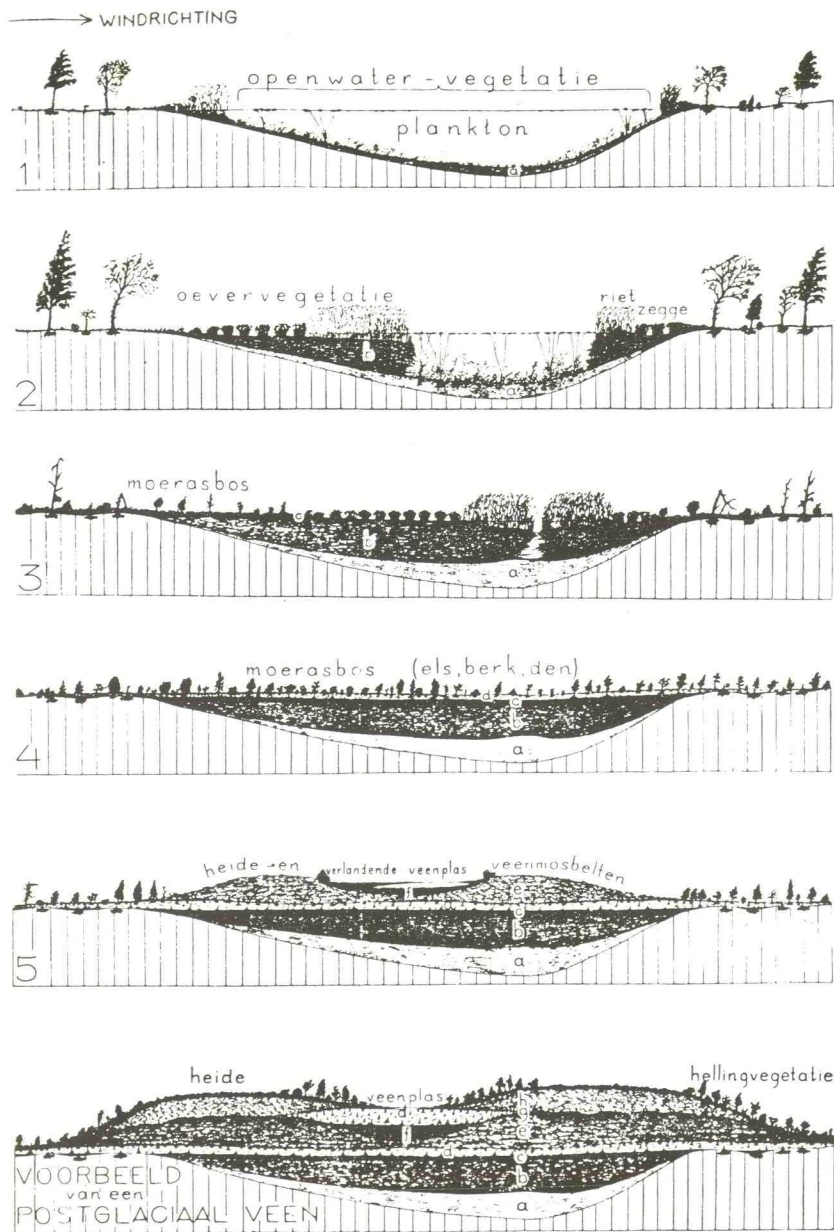
Veen en Turf is Soesterveen

door Fred. G. van den Beemt

Dit verhaal begint ongeveer 7500 jaar geleden. De temperatuurstijging was duidelijk herkenbaar.

Voordien was het honderden jaren zeer droog geweest; warme zomers en zeer strenge winters.

Door de droogte, warmte en koude kon zich geen plantengroei ontwikkelen.

Het ontstaan van een hoogveen (volgens Visscher 1949).
De letters a - h duiden op de opeenvolgende stadia van
de groei van het veen.

Geleidelijk aan was het landklimaat in een zeeklimaat veranderd. De winters werden milder en de neerslag nam sterk toe. Voor de plantengroei heeft dit sub-tropische klimaat grote gevolgen. Er ontstonden op vele plaatsen uitgestrekte bossen en weldra is het land, wat later Soest zou heten, geheel bedekt met een rijkdom aan bomen, zoals beuk, iep, els, hazelaar en wilg. Door het warme klimaat smelt de ijskap en het zeewater stijgt. Door deze stijging ontstaat op de lagere plaatsen - eens uitgewaaid door de wind - de moerasvorming, de latere venen. Ook het Soesterveen ontstaat nu. De oorspronkelijke zandondergrond van het Soesterveen is kort na de vierde ijstijd (12.000 jaar geleden) ¹⁾ uitgestoven tot een lemige laag (keileem); ondoordringbaar voor water. Door de lemige ondergrond bleef het hemel- en het kwelwater afkomstig van de Soestereng en de Soesterduinen in deze kom staan. Er ontstond een 'stilstaand' meer vlak achter de Eng. In dit meer ontwikkelden zich plantensoorten zoals zegge, kalmoes, waterzuring, bies en verschillende rietsoorten. Aan de randen van het meer, vanaf de hogere gronden ontstond bosveen, rietveen en veenmosveen. De overbegroeiërs verschaften jaarlijks grote hoeveelheden dood plantenmateriaal dat naar de bodem van het meer wegzakte. Waar aanvankelijk riet groeiende treft men korte tijd later de snel uitbreidende zegge aan. De wortels van de dode en levende planten hielden slib vast, waardoor een moeras ontstond. Na verloop van jaren kreeg deze waterrijke ondergrond vastigheid en werd land. De vorming van het veen heeft waarschijnlijk geduurd tot omstreeks het begin van de jaartelling.

De vervening van het Soesterveen

Rietveen en zeggeveen, waaruit het Soesterveen voornamelijk bestaat is in feite als grondstof ongeschikt voor vervaardiging van turf, omdat er te veel as overblijft. Toch heeft men, door de heersende armoede, het Soesterveen op vele plaatsen uitgegraven voor het winnen van deze brandstof.

Waarschijnlijk is in het midden van de 14de eeuw een begin gemaakt met het afgraven van het veen in Soest. In 1398 gaf de bisschop van Utrecht, Frederik van Blankenheym, vergunning om een waterweg te graven naar de Eem om de turf uit het Soesterveen af te voeren.

De motivering van de bisschop voor het graven van deze nieuwe waterweg luidt: "om de toestand in onsen kercken en de ondersaten venen "in het gerecht van Soest" after de Zoesenghe" te verbeteren. De bisschoppen van Utrecht zouden te allen tijde het recht hebben vrijelijk turf, die voor hun eigen gebruik diende, uit het aan hen behorende veen via deze nieuwe gracht te vervoeren. (Gottschalk 1970).

1) Nog steeds hebben de bewoners in de nieuwbouwhuizen, die de laatste jaren in het Soesterveen zijn gebouwd, hinder van deze keileemlaag. Voortdurend staan bij verschillende huizen de kelders vol met zakwater, dat niet door de keileemlaag weg kan zakken. De gemeente Soest is thans bezig deze ondoordringbare keileemlaag te perforeren om de wateroverlast op te heffen.

Deze nieuwe gracht, de Praamgracht geheten is nu nog voor ons een bekende naam.

In de tweede helft van de 15de eeuw is de afgraving van het Soesterveen zover gevorderd, dat men stukken voormalig veen in de buurt van de Soestereng in cultuurland omzette en er huizen ging bouwen.

Uit een stuk van koning Philips II uit 1569 blijkt, dat de afgraving van het Soesterveen één van de meest belangrijke inkomsten was van de bevolking. We lezen: "Er is hier een zeer arme schamele gemeente van volk, die voor het merendeel haar brood met handenarbeid moet winnen. De mensen wonen veelal in gehuurde huizen en akkers, zij verdienen de dagelijkse kost met turf, de één die ze graaft, de ander die ze naar Amersfoort of Utrecht ter markt brengt".

In 1815 werd door het Departement van Oorlog een vragenlijst verzonden aan alle Burgemeesters met het verzoek deze in te vullen. Uit het antwoord van de burgemeester van Soest op de vraag of er in de gemeente delfstoffen aanwezig zijn, antwoordt deze: "Er wordt alhier een ligte kwantiteit turf gestoken en gebaggerd, als ook plaggen gemaaid, zoo wel om te branden als ter mesting. Van de turf wordt jaarlijks een zes à zeven duizend tonnen gebaggerd en gestoken en naar elders vervoerd". Tot het begin van deze eeuw werd nog zeer incidenteel turf gestoken of gebaggerd. Oude topografische kaarten van 1860 en 1890 laten een sterk vergraven landschap zien met strokenverkaveling. Na 1900 is het verveende land sterk veranderd, door o.a. de ontwatering en in cultuur brengen van het Soesterveen. Het voormalige moeras is veranderd in grasland en nieuwbouw. Op sommige plaatsen vinden we nu nog kleine akkertjes en moestuinen, waar duidelijk de sporen van het voormalige veen aanwezig zijn.

Het veen van Soest is grotendeels afgegraven, maar de namen zoals Praamgracht, Veensloot, Veenzoom en Soesterveen leven voort in de toekomst. Deze namen herinneren aan het "natte goud", dat voor de armelijke Soesterbevolking eens een onmisbare bron van bestaan was.

Geraadpleegde literatuur:

Boon, J.G.M. ;	De Utrechtse Gemeenten in 1815
uitgave Prov. Utrecht 1972.
Degmann-Van Der Steur, J;	Turf heeft een nieuw gezicht
uitg. Misset-Doetinchem 1966
Edelman, Prof. Dr. C.H.;	Over de bodemgesteldheid van Midden-
Nederland
Dosthoek's uitgevers mij. Utrecht 1947
Gottschalk, Dr. M.K.E.;	De waterbeheersing in het Stichtse Veen-
gebied ten Oosten van de Vecht tijdens de
ontginningsperiode.
KNAG 1956 pp 311-317
Gottschalk, Dr. M.K.E.;	Historische Geografische ontwikkeling in
en om Soest
Jaarboek Oud Utrecht 1970, pp. 103-132

- Pluim, T.; "Soest"
"Buiten" 21ste jaargang, no. 34, 1927
- Poelman, Ir. J.N.B.; De bodem van Utrecht
Toelichting bij blad 6 van de bodemkaart
van Nederland, schaal 1:200.000
uitg. Stichting voor Bodemkartering-Wageningen
1966
- Visscher, Dr.H.A.; De Nederlandse landschappen
Aula Paperback 33, Uitg. Het Spectrum,
Utrecht / Arnhem 1975.

Een korte schets over het klooster Mariënburg te Soest

Even ten oosten van de Nederlands Hervormde kerk, tussen de Eemstraat, Hooiweg en Peter van den Breëmerweg ligt een van de schilderachtigste en intiemste plekjes van Soest, n.l. de rijk omgroeide boerderij 'het klooster'.

De naam roept herinneringen op uit de tijd dat hier eens het klooster Mariënburg stond, deeltuitmakende van de orde van de Heilige Birgitta van Zweden.

Het klooster moet omstreeks 1400 op deze plaats zijn verrezen, op een stuk grond dat door Jacob van Gaesbeek aan deze orde is geschonken. Op 5 maart 1393 wordt voor het eerst melding gemaakt dat hier een klooster was gesticht.

Het klooster Mariënburg was een Maria-klooster en werd opgezet als dubbelklooster, dat wil zeggen dat het een klooster is waarin mannen en vrouwen gescheiden leefden, maar naar buiten toe een eenheid vormden. Als het klooster volledig bezet was, bestond dit convent uit 60 nonnen en 25 monniken, n.l. 13 priesters, 4 diakens en 8 lekebroeders.

Deze getallen waren zinnebeeldig; de 13 priesters herinnerden aan de 11 apostelen, die getrouw waren gebleven samen met Matthias en Paulus. Voorts de overige 72 religieuzen die aan de 72 leerlingen van de Heer herinnerden.

Hoofd van het Birgittenklooster was de abdis, die het gehele klooster bestuurde.

Of het klooster Mariënburg een grote bloei heeft gehad is niet bekend. Wel staat vast dat dit maar voor een korte duur is geweest. In 1543 wordt het klooster door Maarten van Rossum 'bezocht'. Hij was een van de meest beruchte krijgsoversten uit de 16de eeuw.

Overal waar hij doorheen trok bracht hij veel verdriet en grote vernielingen aan.

Na grote verwoestingen in het zuiden van ons land te hebben verricht, trok hij in het jaar 1543 de Veluwe op met 25 vaandelknechten en 1200 ruiters.

Met dit bijeen gescharrelde leger, doet hij een inval in het Sticht van Utrecht. Hij plunderde vele dorpen en ook Soest werd niet gespaard.

De Heilige Birgitta van Zweden
(ca. 1310 - + 23 juli 1373 te
Rome). Houtsnede uit het einde
van de 15de eeuw.

Op zijn tocht door Soest plunderde en vernietigde hij alles wat hem niet zinde. Het klooster Mariënborg wordt voor een groot deel vernield, geplunderd en in brand gestoken. Daarna trekt hij naar Amersfoort en wordt op 6 juni 1543 meester van de stad en de bevolking. Door de betaling van een afkoopsom van FL. 80.000 bleef Amersfoort van plundering en verwoesting bespaard.

Na het bezoek van Maarten van Rossum zal het klooster enigszins zijn herbouwd maar is niet meer tot bloei gekomen zoals voorheen. Met de opkomst van de nieuwe leer, het protestantisme, hadden o.a. de kloosters het sterk te verduren. Zo werd het Birgittenklooster Mariensterre te Gouda opgeheven en de nonnen uit Gouda verenigden zich met die van het Soester klooster.

In 1599 leggen de staten van Utrecht beslag op de goederen van het klooster en stellen een rentmeester aan. Omstreeks 1610 zijn de laatste Birgittijnen vertrokken. Alleen de resten van het klooster bleven achter. In 1772 was het nog een ruïne en tegenwoordig is er op de landerijen rondom de boerderij 'het klooster' stilte. Alleen zijn er op de akkers sporen van puin te ontdekken of een stukje lei, dat als dakpan heeft gediend.

Onder het oppervlak van de akkers is meer te vinden. Bij de aanleg van rioleringen in 1958 en bij aanleg van een gaspijp in 1962 is bij het hierbij behorende graafwerk, gestoten op muurresten van het klooster. De ligging van het kloostercomplex, alsmede de plaats en afmetingen van sommige afzonderlijke bouwdelen konden worden vastgesteld. Voor het merendeel blijken de funderingen te zijn uitgebroken. Het enige werkelijke dat herinnert aan het klooster Mariënborg is de boerderij 'het Klooster' en de naam van de familie Van 't Klooster en Van Klooster. Namen die in Soest veelvuldig voorkomen.

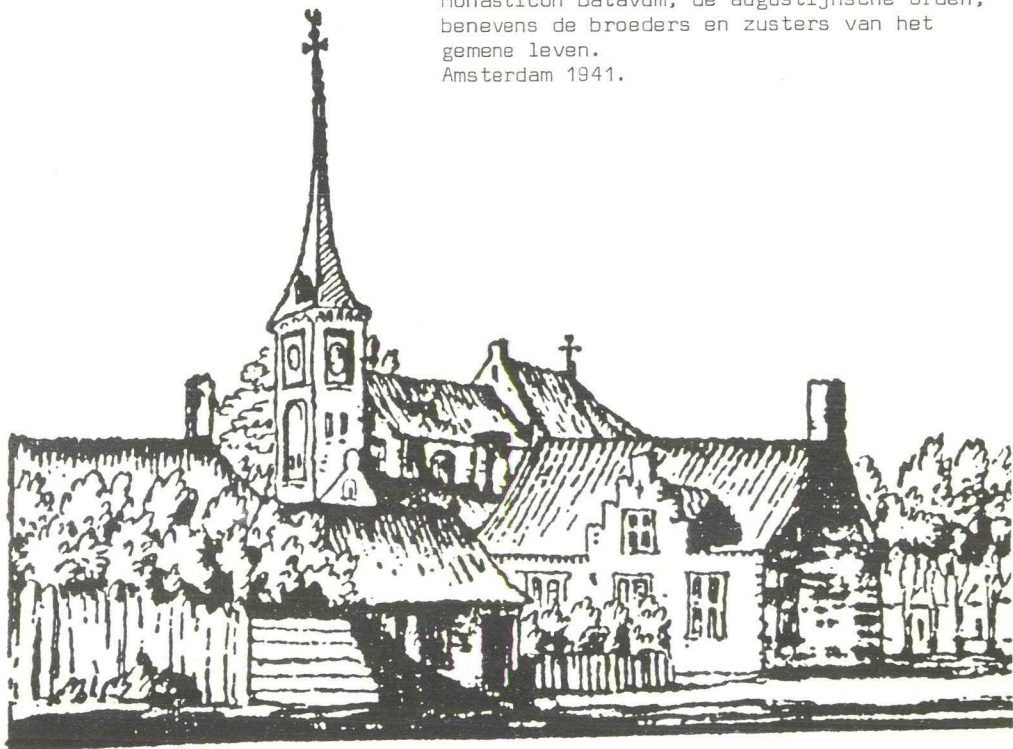
Fred G. van den Beemt.

Geraadpleegde literatuur:

Heupers, Engelbert; Soest in grootvaders tijd.
Alphen aan den Rijn 1975.

Schoengen, Dr. Michael;

Monasticon Batavum, de augustijnsche orden,
benevens de broeders en zusters van het
gemene leven.
Amsterdam 1941.

Mogelijke afbeelding van de kerk, behorende bij het klooster Mariënborg te Soest.

Van de werkgroep Genealogie (I)

Contactpersoon : Gerard Staalenhoef.

Sinds 1974 houden ruim 10 amateur-genealogen (verenigd in de onofficiële "Werkgroep Eemland") zich bezig met het onderzoek naar families in het Eemland.

Deze werkgroep heeft zich gaarne bereid verklaard om, voorzover het Soester geslachten betreft, haar gegevens ter beschikking te stellen van de Historische Vereniging Soest.

Het zijn dan ook deelnemers aan de werkgroep Eemland die op dit moment de kern vormen van de werkgroep Genealogie van onze nieuwe vereniging. Naast typische familiegegevens zijn in de loop der jaren ook veel bijzonderheden gevonden over boerderijen, landerijen enz.; deze gegevens zullen mede ter beschikking worden gesteld bij het onderzoek van andere werkgroepen van onze vereniging.

In het tijdschrift zullen regelmatig artikelen verschijnen welke zijn ontleend aan het onderzoek dat de leden van de werkgroep Eemland hebben verricht of nog zullen verrichten.

Als regel worden deze artikelen geschreven door de hierboven genoemde contactpersoon; deze artikelen worden, om te voorkomen dat één lid de eer krijgt van hetgeen meerderen hebben gedaan, niet persoonlijk ondertekend.

Naast de opzet om ons tijdschrift prettig leesbaar te maken voor alle leden zal worden getracht de inhoud instructief te maken en allerlei "vaktermen" nader toe te lichten. Dit zal veelal gebeuren in de voetnoten bij de artikelen, danwel in afzonderlijke berichtjes.

De familie van 't Klooster (I)

De oudst bekende tak.

De familie van 't Klooster ontleent haar naam aan het erf van het Klooster Mariënburg te Soest, dat zij vele jaren hebben bewoond. (1)

De oudste vermelding is van 1645. Uit dat jaar bezitten wij een opgave van de inwoners van Soest, die voor het z.g. huisgeld werden aangeslagen. (2)

In genoemd jaar moest "Geertgen int Clooster" f. 16,- betalen. Een betaling van f. 16,- duidt op bewoning van een flinke boerderij.

In een ca. 1650 opgestelde "Memorie der Landerijen" worden, zonder nadere omschrijving, genoemd "de erfgenamen van Geertgen Henrix weduwe in't Clooster".

Nu doet zich de moeilijkheid voor bij de benaming "Geertgen Henrix weduwe" Het is namelijk mogelijk dat Geertjes vader Hendrik heette en zij weduwe was van een ons onbekende man. Maar het kan ook dat wij de naam van haar vader niet kennen en zij weduwe was van een man genaamd Hendrik. Beide vormen van naamgeving kwamen namelijk vroeger voor.

Wij zouden hem dus in het huisgeldregister van 1645 moeten vinden.

Inderdaad staat vermeld: Henrick Jan Thonisz, die f. 9,- moet betalen. Kennelijk een buurman (en broer?) is Thonis Jan Thonisz, die voor f. 10,- wordt aangeslagen. Bedragen van 9 en 10 gulden duiden op redelijke boerderijen. (5)

Zeker weten wij dat op 8 februari 1640 te Soest een Geertje Hendriks woonde, die na de dood van haar broer Hendrik Hendrikse door de Sint-

Paulus-abdij te Utrecht werd beleend met "de helft van een stuck lands, strekkende van de Zoestschen Brinck tot aen Morsschenmaeth, gelegen tot Zoest". (3)

Na het overlijden van deze Geertje werd haar zoon Hendrik Janse "tot Zoest" beleend met genoemde helft en wel op 9 juli 1653.

Het is vrijwel zeker dat alle vorenstaande gegevens dezelfde Geertje betreffen; zij is dus tussen 1645 en 1653 overleden.

Op 19 mei 1663 krijgen, ieder voor de helft, Henrick Aerts en "Henrick Jans den Ouden wonende op 't Clooster Erff ende goet, genaamt Marienborch" een perceel bouwland.

Uit een vermelding van 29 oktober 1663 blijkt Henrick Aerts het "Spicketland" in gebruik te hebben, samen met Henrick Jan Thonisz.

Het is zeer aantrekkelijk aan te nemen dat "Henrick Janse tot Zoest", "Henrick Janse den Ouden" en "Henrick Jan Thonisz" dezelfde persoon is. (4)

Het is niet duidelijk of dit perceel bouwland hetzelfde is als het Spicketland. Evenmin is het nog gelukt vast te stellen of er tussen Henrick Aerts en Henrick Janse naaste verwantschap bestond.

Als wij aannemen dat de op drie verschillende wijzen aangeduide Hendrik Janse toch maar één persoon betreft en deze in 1663 reeds "Den Ouden" wordt genoemd, dan ligt het voor de hand dat hij in 1645 reeds volwassen was.

Uit het vorenstaande zou, als voorzichtige conclusie, kunnen worden afgeleid dat ene Jan Thonisz gehuwd was met Geertje Hendriks.

Uit dit huwelijk werden (minstens) twee zoons geboren: Thonis en Hendrik. Thonis (Antonius) is dan genoemd naar zijn vaders vader en Hendrik naar de vader van zijn moeder. Verderop zal blijken dat er waarschijnlijk ook nog een zoon Gerritis geweest.

Wanneer wij trachten de geboortejaren bij benadering vast te stellen dan kunnen wij zeggen dat de broers Thonis en Hendrik in 1645 reeds een eigen woning bewoonden en dus geboren kunnen zijn tussen 1600 en 1620. Hun ouders Jan Thonisz en Geertje Hendriks zullen dan ca. 30 jaar eerder zijn geboren, dus tussen 1570-'90. (6)

Uitgaande van bovenstaande gegevens kunnen wij overgaan tot het opstellen van een genealogie of stamboom, waarbij wij alle hiervoor gegeven voorbehouden niet mogen vergeten.

Werkgroep Genealogie.

1. Als schrijfwijze komt ook voor van het Klooster en van Klooster. De families welke de namen Van der of Van den Klooster dragen zijn niet verwant aan de hier beschreven familie.
2. Op het huisgeld-register zal in een volgende aflevering nader worden ingegaan, evenals op de hierna te noemen "Memorie der Landerijen".
3. De Sint-Paulus-abdij bezat vele goederen in het Eemland en vooral te Soest.
4. Een genealoog behoort altijd erg voorzichtig te zijn met conclusies, want vaak is gebleken dat voor de hand liggende gevolgtrekkingen toch een dwaalspoor blijken te zijn. Daarom worden door genealogen, vooral bij de oudste generaties, regelmatig woorden als: waarschijnlijk, mogelijk, kennelijk en dergelijke gebruikt.
5. Het is zeker een aardige taak voor onze diverse werkgroepen om gezamenlijk te trachten vast te stellen waar deze ruim 130 woningen waren gelegen.
6. Om van zo'n generatieverschil van ca. 30 jaar uit te gaan is natuurlijk een hachelijke zaak en mag alleen dienen als een zeer globale vaststelling. Er zijn mannen die op 16 jarige leeftijd al vader worden maar er zijn er ook die nog op zeer hoge leeftijd met het vaderschap worden gezegend (?).

LEDENLIJST per Juni 1980

NAAM:	ADRES:	WOONPLAATS:
J.V. Alders	Adm. de Ruyterlaan 178	Hilversum
H.M. van Andel	Vosseveldlaan 8	Soest
J. Andriessen	Soesterbergsestraat 33	Soest
G.L. Backelandt- Hazelhoff	Middelwijkstraat 44	Soest
Ing. P.M.A. Backelandt	Middelwijkstraat 44	Soest
Mr. E.A. Bánki	Hildebrandlaan 29	Soest
G. v.d. Beemt	Westerstraat 64	Amersfoort
Mr. S.P. Baron Bentinck	Vosseveldlaan 56	Soest
A.J. v.d. Berg	Euntweg 11	Soest
Drs. A.A.C. Bervoets	Pelikaanweg 28	Soest
J.C.M. Boerenkamp	Jan Steenlaan 15	Soest
W.J. v.d. Bosch	Kerkstraat 111	Soest
E. de Bree	Braamweg 54	Soest
P.J. v.d. Breemer	Vosseveldlaan 21	Soest
H.C. Broek- Keuning	v. Straelenlaan 38	Soest
A.N. Brouwer	Dalweg 5	Soest
J.H. Bijl	Buntweg 37	Soest
P.J. van Doorn	Schoutenkampweg 113	Soest
A.J. v.d. Dijssel	Lange Brinkweg 11	Soest
C.A. v.d. Dijssel	Beatrixlaan 10	Soest
C.J.M. Emmen	Birktstraat 106	Soest
W.C.M. Gommers	Postbus 3059	Amersfoort
E.F. van Groenestein	Schimmelpenninckkade 19	Amersfoort
M.G. Groos-van Breuke- len	Heyendaalseweg 233	Nijmegen
J.J. Grootes-Honig	Julianalaan 61	Soest
J.L. van Haaften	Scalmeyerpad 11	Soest
L. de Haan	Vinkenweg 49	Soest
M.R. van Hal- v.d. Breemer	Scalmeyerpad 16	Soest
W.A. van Hees	Steenhoffstraat 16	Soest
H.C.M. Henken	Valeriaanstraat 75	Soest
H. van Herwaarden	Kerkpad NZ 11	Soest
W.S.T. Heupers-Nuy	Irenelaan 13	Soest
J.E.J. Hilhorst	Nieuweweg 31B	Soest
J.G. Hilhorst	Birktstraat 123	Soest
J.G. Hilhorst	Prins Hendriklaan 5	Soest
P.A.M. Hilhorst	Dr. M.L. Kingstraat 98	Landmeer
J.J. Hoes	Kerkstraat 11	Soest
J.J.H.A. Hoppenbrouwers	Emmalaan 7	Soest
H.C. Houdijk	Stadhouderslaan 21	Soest
W. Huizer	Hellingweg 26	Soest
P.M. Huizinga	Soesterbergsestraat 24	Soest
C. Isings	Kolonieweg 6	Soest

J. van Kleinwee-	Julianaweg 44	Utrecht
v.d. Dijssel		
F.S.I. Knaapen	Nassauplantsoen 10	Soest
J.D.M. Koelink	Pelikaanweg 12	Soest
Th. A. Kok	Birkstraat 115	Soest
C. Krause - v.d. Lugt	Weegbreestraat 499	Soest
W. Krause	Postbus 294	Soest
J.K. Krusemeyer	Dalweg 84	Soest
J.D.H. v.d. Neut	Dorresteinweg 49 - 325	Amersfoort
L.C.J. de Niet	Aagje Dekenlaan 23	Soest
J.H. Nieuwenhuyzen	Valeriaanstraat 42	Soest
W.C.J.M. Peters	v. Meckelenburglaan 24	Soest
G.A. Pronk	Birkstraat 112	Soest
B. v.d. Pol	Eemstraat 10	Soest
W. Rietveld	Plasweg 28 B	Soest
P.R. van Roomen	Grote Melmweg 35 A	Soest
W.W. van Roomen	Grote Melmweg 2 A	Soest
J.L. Roos	Noorderweg 10	Soest
Mr. P.A.J. Schimmel	Steenhoffstraat 73	Soest
W. Schimmel	Steenhoffstraat 73	Soest
H.C. Schoemaker	Korte Brinkweg 4	Soest
P. Siegers	van Straelenlaan 8	Soest
P.J.M. Smeets	Molenstraat 47	Soest
G. Staalenhoef	Aalsmeerweg 32 III	Amsterdam
J.C. Swager	van Beuningenlaan 5	Soest
R. Trost - v.d. Valk	Ereprijsstraat 14	Soest
J.M. Veenstra	Vosseveldlaan 33	Soest